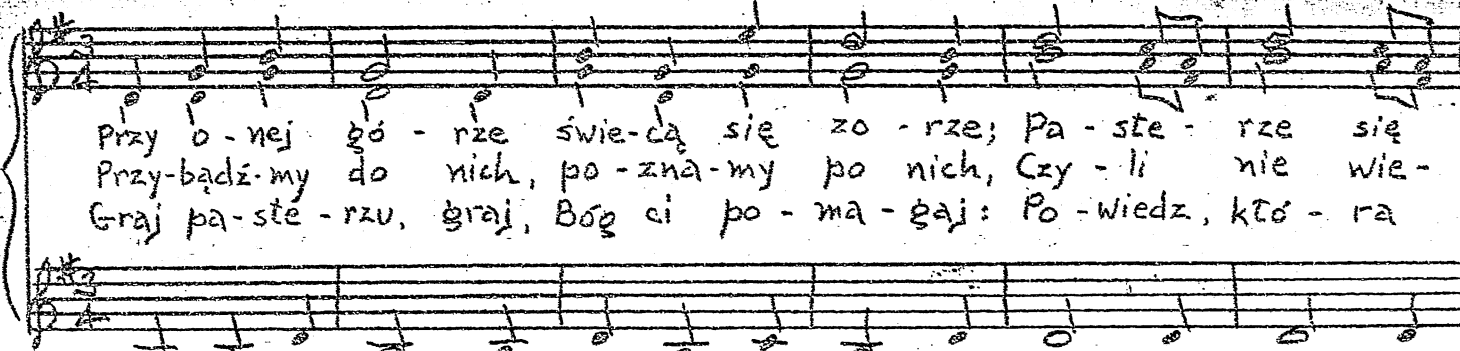
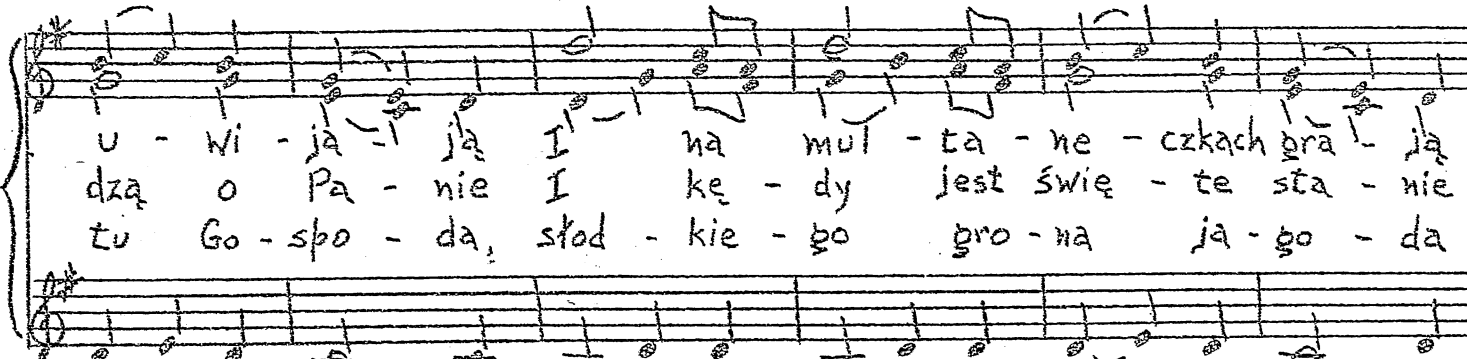

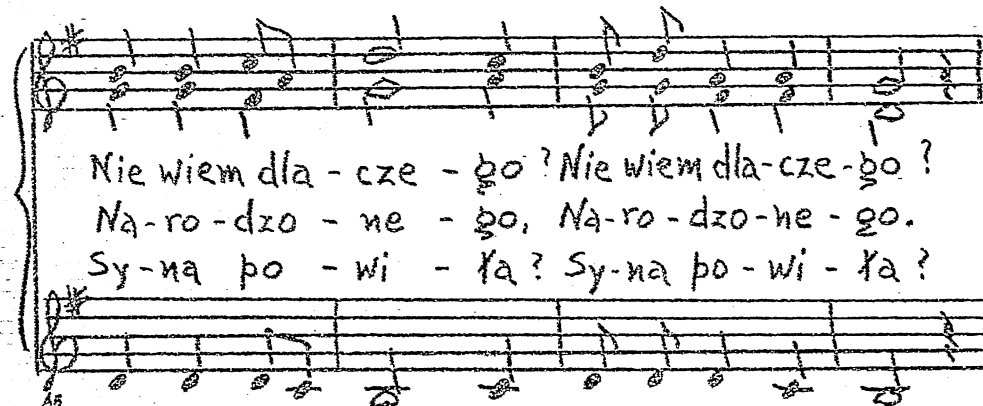
PRZY ONEJ GÓRZE

Przy o - nej gó - rze świe - cą się zo - rze; Pa - ste - rze się
Przy - bądz - my do nich, po - zna - my po nich, Czy - li nie wie -
Graj pa - ste - rzu, graj, Bóg ci po - ma - gaj: Po - wiedz, kto - ra

u - wi - ja - ją I na mul - ta - ne - czkach gra - ją
dzą o Pa - nie I kę - dy jest świę - te sta - nie
tu Go - spo - da, stąd - kie - go gro - na ja - go - da

Nie wiem dla - cze - go? Nie wiem dla - cze - go?
Na - ro - dzo - ne - go, Na - ro - dzo - ne - go.
Sy - na po - wi - ła? Sy - na po - wi - ła?

Pójdąży do Niego, malusieńkiego,
Wien, że On uprzejmie przyjmie,
I wesoło nas obejmie,
Serce nie czuje.

Zwyczaj jest stary przynosić dary
Przywitać Gościa nowego,
W otchłaniach pożądane go
I w tej cichości.

Wiernie je wdzięcznie, pójdąży bezpiecznie:
Niechaj odbiera królowskie,
Jako to plenię niebieskie
Naszej niżości.